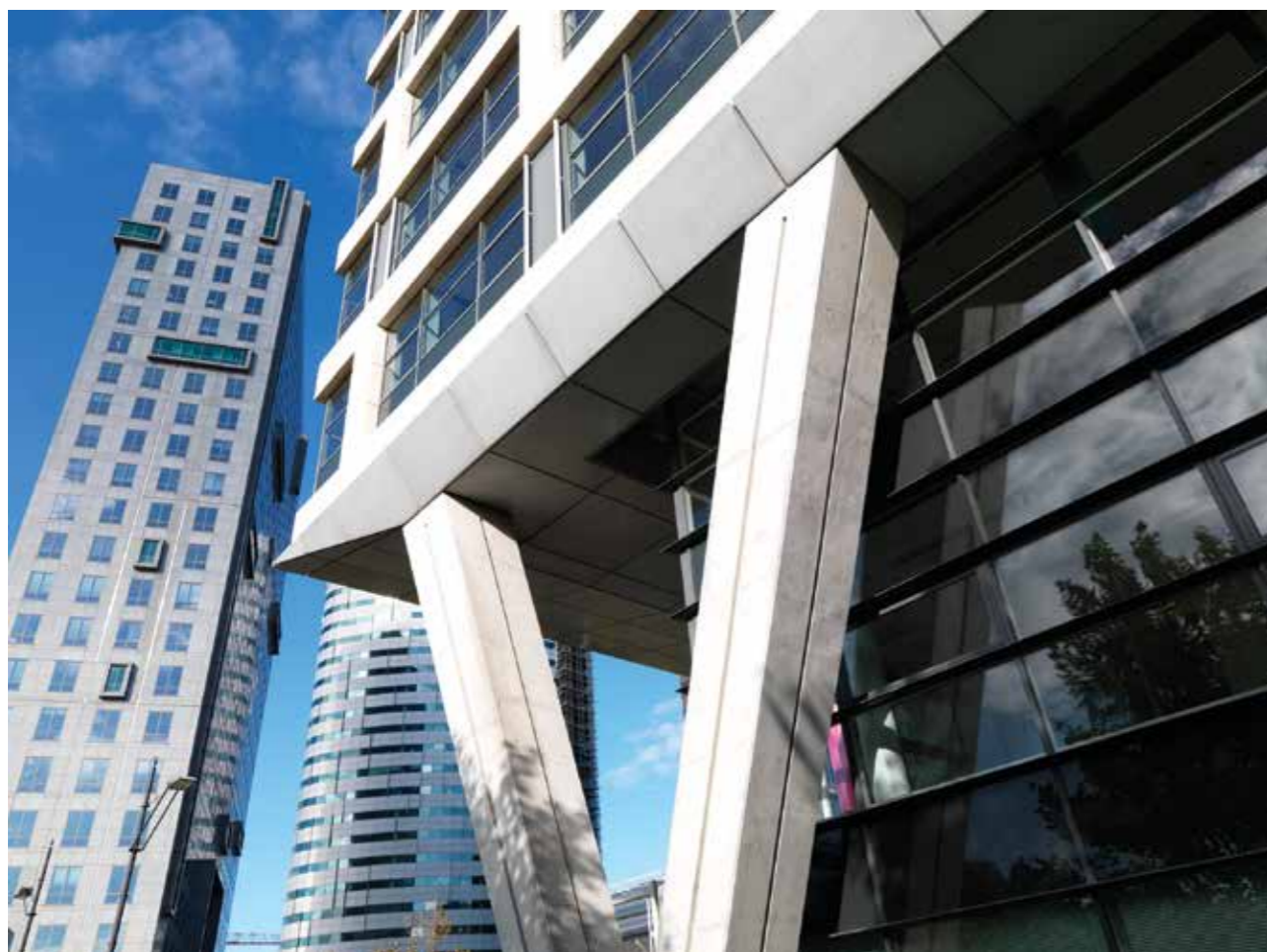

ASSET RECOVERY

HOE GOED U UW ORGANISATIE OOK INDEKT TEGEN MOGELIJKE ONREGELMATIGHEDEN, U LOOPT HET RISICO EEN KEER TEGEN EEN INCIDENT AAN TE LOPEN. IN DEZE BIJDRAGE GAAN WIJ IN OP DE SITUATIE WAARIN VERMOGENSBESTANDDELEN AAN EEN ORGANISATIE WORDEN ONTTROKKEN. IN DE DIGITALE WERELD WAARIN WIJ LEVEN ZAL HET DAARBIJ VAAK GAAN OM EEN GRENSOVERSCHRIJDEND INCIDENT. GELD IS EENVOUDIG OVER TE BOEKEN VAN EEN BANKREKENING IN DE ENE JURISDICTIE NAAR DIE IN EEN ANDERE.

De ervaring leert dat snelheid van handelen en het vergaren van relevante informatie sleutelwoorden zijn in deze fase. Sporen zijn tijdens de eerste 48 uur vaak nog niet gewist en het traceren van vermogensbestanddelen is daardoor eenvoudiger.

Het vergaren van informatie kan langs verschillende wegen plaatsvinden. Denk aan:

1. het laten doen van forensisch onderzoek door een accountant;
2. het houden van interviews met betrokkenen binnen de organisatie;
3. het analyseren van digitale data door een IT forensisch onderzoek;
4. samenwerking met het OM. Op basis van de “aanwijzing ontneming” kan het OM informatie delen met een “sterke” civiele partij die verhaal wil nemen bij de fraudeur;
5. het inschakelen van een privaat onderzoeksbureau. Let er wel op dat zo’n partij beschikt over een vergunning van de Minister van Veiligheid en Justitie en op de expertise van het betreffende bureau;
6. informatie die te verkrijgen is van een curator, mocht er sprake zijn van een faillissement.

Een minder bekende mogelijkheid betreft informatievergaring door een discovery procedure in een common law jurisdictie. Informatie die op deze manier beschikbaar komt kan in de regel ook in Nederland in een juridische procedure worden gebruikt.

*‘DE FRAUDEUR IS
DAARDOOR IN DE POSITIE OM
MAATREGELEN TE TREFFEN.
DAT ZAL BETEKENEN DAT
GELD WORDT OVERGEBOEKT
NAAR EEN BANKREKENING IN
EEN ANDERE JURISDICTIE’*

Discovery staat in Nederland in de kinderschoenen. Onze ervaring is dat benadeelden door fraude slecht uit de voeten kunnen met artikel 843a Rv. De weegschaal van wel of geen informatie ter beschikking stellen, valt vaak uit in het nadeel van de benadeelde partij. Wat ook niet helpt is dat verzoeken op grond van artikel 843a Rv niet ex parte kunnen worden gedaan. De benadeelde partij dient er rekening mee houden dat de fraudeur op de hoogte raakt van het feit dat een dergelijk verzoek is gedaan. De fraudeur is daardoor in de positie om maatregelen te treffen. Dat zal betekenen dat geld wordt overgeboekt naar een bankrekening in een andere jurisdictie.

In common law jurisdicties wordt bij een dergelijke belangenafweging principieel en naar onze mening terecht wél gekozen voor het belang van de benadeelde partij. Meer concreet gaat het dan om Third Party Disclosure Orders. Door zo’n disclosure procedure kunnen benadeelden informatie verkrijgen van derden die geen partij zijn bij het geschil tussen de benadeelde en de fraudeur. Denk aan een bankinstelling of een trustkantoor. Deze orders kunnen worden voorzien van een aanvullende gagging order, wat inhoudt dat degene die informatie verstrekt niemand op de hoogte mag brengen van het verzoek om disclosure, op straffe van Contempt of Court, gevangenisstraf en beslaglegging van assets. Dit kan uiteraard van groot belang zijn. Voorkomen dient te worden dat een bankinstelling zijn cliënt informeert over een disclosure verzoek op basis van een zorgplicht.

Het is tot slot bij het constateren van een mogelijke fraude raadzaam om contact te leggen met een geheimhouder zoals een advocaat. Die kan op zijn beurt als “hoofdaannemer” andere deskundigen inschakelen zodat alle noodzakelijke expertise voor het doen van onderzoek beschikbaar is. Op voorhand is niet altijd te zeggen of de uitkomst van een onderzoek beschikbaar mag komen voor derden.

KEES VAN DE MEENT
CATHALIJNE VAN DER PLAS
Höcker Advocaten, team commerciële fraude - www.hocker.nl
ICC’s FraudNet

ICC FraudNet

